

Prefata editorului - pg. 9,10

Am avut ezitarea de a publica această carte din cauza titlului care poate provoca reacții și neînțelegeri, dar am trecut peste, având în vedere valoarea cărții pentru cei care vor să intre pe o cale spirituală serioasă.

Trăim în epoca fast foodului și totuși când ne angajăm pe o Cale spirituală, care implică o transformare profundă, nu poate fi vorba de ceva făcut la repezeală, ci e nevoie de multă dedicare și de împlinirea unor cerințe de bază, fără de care nu ajungem prea departe. Cartea ghidează aspiranții serioși în ceea ce privește acest minim necesar pentru un progres real.

În ceea ce privește titlul, *La picioarele Maestrului*, nu ar trebui auzit ca o formă de supunere oarbă, după cum e mentalitatea egocentrică a acestei lumi, ci vă invit să auzim mai multe elemente în el:

- *În relația cu Maestrul spiritual e nevoie să ne vedem limitele, să avem smerenie, nu față de celălalt ci față de purul adevăr: cunoașterea noastră e limitată, orizontul nostru e îngust față de al Maestrului și manifestarea noastră impură. Adică e necesar un anumit grad de autocunoaștere și detașare egocentrică.*
- *Ca nivel vibratoriu e deja bine dacă ajungem să ne înălțăm până la „picioarele” maestrului, deci la un punct de întâlnire posibil, pentru ca transmisia să poată avea loc. Și pentru asta e nevoie de o pregătire serioasă.*
- *Cuvântul maestru, în sine nu desemnează ceva superior/inferior, ci arată o capacitate de a măestri această dimensiune, cu circumstanțele și încercările posibile aici, deci un maestru este un învățător extrem de util celor care vor să progreseze și să se trezească la o altă conștiință.*
- *Maestrul nu e o ființă umană așa cum o percepem pe pământ, el prelungeste vibrația sa din planul de lumină în care se află până la un punct de întâlnire posibil, până unde ne înălțăm noi.*
- *Ca învățăței ai maestrului, e nevoie să avem o anumită postură, o anumită conduită, la fel cum pământul trebuie să fie fertil atunci când semănăm o sămânță pentru a ne asigura de rod.*

Discernământul - pg. 20

În toată lumea nu există decât două tipuri de oameni – cei care știu, și cei care nu știu; și această cunoaștere este ceea ce contează. Ce religie are un om, cărei rase îi aparține – aceste lucruri nu sunt importante; cel mai important lucru cu adevărat este această cunoaștere – cunoașterea planului lui Dumnezeu pentru oameni. Pentru că Dumnezeu are un plan și acesta este evoluția. Odată ce omul a văzut și a înțeles asta, nu poate decât să muncească pentru acest plan și să devină una cu el, pentru că este atât de glorios, atât de frumos.

Așa că, pentru că el știe, este de partea lui Dumnezeu, apărând binele și rezistând răului, muncind pentru evoluție și nu pentru egoism.

Dacă este de partea lui Dumnezeu este unul din noi, și nu contează deloc dacă se numește Hindu sau Budist, Creștin sau Musulman, dacă este Indian sau Englez, Chinez sau Rus. Cei care sunt de partea Lui știu de ce sunt aici și ce e nevoie să facă, și încearcă să o facă; toți ceilalți încă nu știu ce e nevoie să facă, așa că de multe ori acționează prosteste, și încearcă să găsească căi pentru ei înșiși, despre care cred că vor fi plăcute pentru ei, neînțelegând că totul este unul, și că de aceea doar ceea ce Unul dorește poate fi vreodată plăcut pentru oricine. Ei urmează irealul în loc de real.

Absenta dorintei (detasarea) - pg. 30

Până aici e simplu; e nevoie doar să înțelegi. Dar sunt câțiva care renunță la căutarea scopurilor lumești doar ca să obțină raiul sau să obțină eliberarea personală de reîncarnare; nu trebuie să cazii în această eroare. Dacă ai uitat de sine nu te poți gândi că sinele are nevoie să fie eliberat, sau la ce fel de rai va avea. Ține minte că toate dorințele egoiste leagă, oricât de înalt ar fi obiectul lor și până când nu te eliberezi de ele, nu ești liber în totalitate să te devotezi muncii Maestrului.

Când toate dorințele pentru sine dispar, poate încă să mai existe dorința de a vedea rezultatul muncii tale. Dacă ajuți pe oricine, vrei să vezi cât de mult l-ai ajutat; poate că vrei ca și el să vadă asta și să îți fie recunoscător. Dar asta e totuși o dorință și la fel dorința de a ți se arăta încredere. Când îți reverși forța de a ajuta trebuie să existe un rezultat, chiar dacă îl vezi sau nu; dacă cunoști Legea știi că așa trebuie să fie. Așa că e nevoie să faci bine de dragul de a face bine, nu în speranța de a obține o recompensă; trebuie să muncești de dragul muncii, nu în speranța de a vedea un rezultat; e necesar să te dăruiești serviciului lumii pentru că iubești acest lucru și că nu te poți abține să nu i te dăruiești.

Să nu ai nicio dorință pentru puterile psihice; ele vor veni când Maestrul știe că este mai bine să le ai. A le forța mai devreme deseori aduce cu sine multe neplăceri;

Comportament - pg. 40

5. Atenție concentrată pe un singur lucru

Singurul lucru pe care e nevoie să îl fixezi înaintea ta este să faci munca Maestrului. Orice altceva ar putea apărea în calea ta de făcut, cel puțin, de acest lucru, nu trebuie să uiți niciodată. Deși nimic altceva nu poate veni în calea ta pentru că orice muncă dezinteresată de ajutor, este munca Maestrului și e nevoie să o faci de dragul lui. Și e necesar să acorzi atenție fiecărei bucățele pe măsură ce o faci, ca să poată fi cel mai bun lucru pe care îl poți face.

Același Învățător a mai scris: „Orice ai face fă-o cu inima, pentru Domnul și nu ca între oameni”. Gândește-te cum ai face un lucru dacă ai ști că Maestrul vine imediat să se uite la el; în acest fel e nevoie să faci toată munca. Cei ce cunosc mai mult vor ști tot ce înseamnă acest vers. Și mai este unul similar, mult mai vechi: „Orice găsește mâna ta de făcut, fă-o cu forța ta.”

Atenția concentrată pe un singur lucru înseamnă de asemenea că nimic nu te poate abate vreodată de la Calea pe care ai intrat. Nicio tentație, nicio plăcere lumească, chiar nicio afecțiune lumească nu trebuie vreodată să te deturneze. Pentru că tu însuși trebuie să devii una cu Calea; e necesar să fie atât de mult parte din natura ta încât să o urmezi fără să fie nevoie să te gândești la ea, și să nu te poți abate de la ea.

Tu, Monada, ai decis-o; să te abați de la ea ar însemna să te abați de la tine însuși.

Iubire - pg. 48

E nevoie să eviți aceste trei mari crime, ele fiind nefaste progresului, pentru că păcătuiesc împotriva iubirii. Dar nu trebuie numai să te înfrânezi de la a face rău; e necesar să fii activ în a face bine.

Trebuie să fii atât de plin de dorința intensă de a servi încât să fii mereu de veghe să o transmiți în jurul tău – nu doar oamenilor ci chiar și animalelor și plantelor. E nevoie să o transmiți în lucrurile mici, zilnice, ca să se poată forma obiceiul, în așa fel încât să nu ratezi oportunitatea rară când marele lucru se prezintă a fi făcut.

Pentru că dacă tânjești să fii una cu Dumnezeu, nu este pentru propriul tău bine; este ca să poți fi un canal prin care iubirea Lui să curgă să ajungă la confracții tăi. Cel care este pe Cale nu există pentru sine, ci pentru ceilalți; a uitat de sine ca să îi poată servi pe ceilalți. Este un stilou în mâna lui Dumnezeu prin care poate curge gândul Lui și să își poată găsi o expresie aici, jos, care fără un stilou nu ar putea exista. Și în același timp este o pană vie de foc, radiind asupra lumii iubirea Divină care îi umple inima.

Înțelepciunea care te face capabil să ajuți, voința care direcționează înțelepciunea, iubirea care inspiră voința – acestea sunt calitățile tale. Voința, Înțelepciunea și Iubirea sunt cele trei aspecte ale Logosului; și voi, care doriți să vă înrolați să îi serviți Lui, trebuie să manifestați aceste aspecte în lume.